

Tôi thän thäc khi đäc nhäng dòng chia sẻ từ đáy lòng của nhiều người ở khắp các nơi chia tay sắp đến với Đức Täng.

Nhäng thông tin về sự thay thế ĐäTGM Giu-se truyền đi trong vài tháng nay đang dần thành sự theo nhäng thäc cách rất läo, khó hiểu và gây nhiều thắc mắc, băn khoăn, lo lắng và thất vọng cho cá nhân tôi và rất nhiều người, cả giáo dân và tu sĩ không chỉ trong giáo phận Hà Nội.

Nhäng thông tin về vấn đề này, mà ở đây còn đề cập nhiều người, trong đó có cả các trang chính thức, coi là suy đoán hàm hồ, là giả thiết thiäu căn cứ lại đang trở thành sự thất vọng. Biết bao câu hỏi đã được đặt ra, biết bao suy tư đã được diễn tả, bao nỗi nguyän đã được bộc bạch, bao tình cảm đã được gửi gắm, bao tâm trạng lo lắng âm thầm không nói ra của rất nhiều người quan tâm đến Đức Täng Giu-se, đến Hoà bình và Công lý cũng như đức hạnh mà Giáo hội đang nhäm tới. Nhäng tâm tình này được thể hiện sinh động trong các buổi lễ, trong thơ thänh nguyện, hay đã và đang được đăng tải trên các trang mạng với mong muốn duy nhất là tiếng lòng của họ được các Đức ông bộc trong Giáo hội lắng nghe. Tuy nhiên xem ra giờ đây, tất cả những tâm tư chân thành đó chỉ là tiếng kêu nài sa mạc.

Có thể nói rằng việc ra đi hay ở lại của Vä TGM Hà Nội đã và đang trở thành một sự kiện thu hút sự quan tâm và lo lắng dõi theo của rất nhiều người trong khi Giáo hội đang hân hoan kỷ niệm năm Thánh. Việc truy cập những thông tin này trên mạng không hề dàng bởi những läa và sự kiểm soát của nhà cầm quyền, những những thông tin được cập nhật, những sự thất vọng được bộc bạch hoá, và những sự kiện đang và sắp xảy ra đang làm cho giáo dân hết sức hoang mang với con đường mà giáo hội Việt Nam đang và sẽ hướng đến. Những toan tính trần tục và những cuộc mưu cä đen tối của những liên minh ma quỷ đang luän lách trong đời sống Giáo hội và thách thức niềm tin của cộng đồng dân Chúa thông qua những quyät định đi ngược lại những mong muốn của con cái Chúa và làm nhänh hänh ngät cái nhìn với một Hội Thánh Duy nhất, Thánh thiện, Công giáo và Tông truyền.

Tôi cũng như rất nhiều người đang cảm thấy đau đớn và xót xa khi Vä Mäc tä yêu quý và dũng cảm của mình sắp bị bắt đi khỏi đàn chiên mà Ngài đã và đang xä thân để bảo vệ và dẫn dắt.

Tôi thän thäc khi đäc nhäng dòng chia sẻ từ đáy lòng của nhiều người ở khắp các nơi chia tay sắp đến với Đức Täng. Qua đó chúng ta càng hiểu thêm về mối dây ràng buộc thiêng liêng và tình liên đới thäm thiết giữa đàn chiên và Vä Chä chiên đích thực. Tôi có cảm giác như đang trải nghiệm sự chán nän và nỗi thất vọng của các Thánh Tông đồ thời xưa khi sắp phải chia tay với Thầy Chí Thánh trong buổi tiệc ly 2000 năm trước.

Mối nghiäi däu biết vì sao mà Đức TGM Giu-se lại được đàn chiên yêu quý và gắn bó đến như vậy?

Tôi thấy rất đúng khi nhận định như vậy: Trong thời đại ngày nay, giáo hội cần những CHäNG NHäN hơn là những nhà GIäNG THUYäT. Bởi vì tình yêu không chỉ đến bằng lời nói mà phải bằng việc làm. Chính Chúa Giê-su đã làm gương cho chúng ta về hành động yêu thương đến tận cùng bằng sự chết để làm chứng cho tình yêu. Và bởi thế, Ngài đã được Thiên Chúa tôn vinh và Väng quốc của Ngài trường tồn mãi.

Chỉ có tình yêu chân thành và đức hy sinh mới lôi kéo được lòng người. Cũng giống như trong xã hội ta ngày nay, người dân đâu có còn tin vào những lời nói hoa mĩ và một chỗ dựa tinh thần nào đó chỉ là những chiếc bánh vẽ khi thực tế việc làm và lời nói quá khác xa nhau.

Tuy nhiên, tôi sao chúng ta lại phải lo lắng khi có thể một vị Chủ chăn của mình đến như vậy? Bởi vì tôi và các bạn đều muốn có thể nói những câu yêu thương, những chứng tá có mục đích và dám làm những điều như vậy hay không, bởi vì nói luôn dễ hơn làm.

Và tôi thấy, nếu Giáo hội không bệnh về công chính và đứng về phía những kẻ yếu thì làm sao chúng ta có thể kêu gọi sự cần thiết yêu thương và chia sẻ đây?

Nếu tôi nói và người về công chính đáng và tất cả các giáo dân không được lắng nghe thì làm sao chúng ta có thể kêu gọi sự cần thiết xây dựng ngôi nhà chung của Giáo hội?

Tôi sao trong khi xã hội đầy rẫy bất công và giả trá mà chúng ta chỉ được nghe đến những việc làm và lời nói bệnh về dân chiên và bạo lực tài sản giáo hội tại ĐäTGM Hà Nội và ĐäGM Vinh? Các Đức Giám mục khác đang ở đâu khi Thánh giá Chúa Kitô đang Chiêm bä phá nát, các linh mục Tam Tòa bị hành hung, ngôi trường Loan Lý bị cướp đốt, Giáo hoàng häc vì nä Đà Lạt bị lên chiäm???? Nếu giáo hội chỉ là các Đức giám mục mà không có giáo dân thì nhiệm vụ “đánh bại người ác” mà Chúa Giê-su đã trao phó cho các Tông đồ sẽ có thể thu nhiều kết quả như điều Chúa muốn hay không?

Và còn biết bao điều mà tôi muốn được giải đáp mà không thể tìm được câu trả lời thoä đáng khi đang chờ đợi những gì đang diễn ra.

Nếu như Đức TGM Giuse phải ra đi, tôi tin rằng tình cảm của giáo dân Hà Nội sẽ không vì thế mà giảm đi mà còn yêu quý Ngài hơn.

Tôi cũng cầu mong cho vị TGM mới sẽ tiếp tục vun đắp những công trình mà ngài đã khởi đầu, đã đóng góp nên đức giáo phận Hà Nội sẽ mạnh mẽ hơn để có thể đã vượt không chỉ là tài sản của Giáo hội như Tòa Khâm sứ, đất đai của giáo xứ Thái Hà, Thánh giá Đức Mẹ Chiêm, ... mà quan trọng hơn là xây dựng đức niềm tin vào sự đáng hành của Chúa Chiên với đoàn chiên đau khổ của mình. Chỉ có như vậy thì chúng ta mới có thể hy vọng về một tương lai của giáo phận Hà Nội như trong thời chúc mừng của HĐGM Việt Nam.